

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.480 van 30 maart 2001
in de zaak A. 102.611/XIV-2989.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. BOLA,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Voorzorgsstraat 60

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Angolese nationaliteit, op 30 maart 2001 heeft ingediend
om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing
van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing
van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 maart 2001
tot teruggrijping, aan de verzoekende partij betekend op
dezelfde dag;

Gelet op de beschikking van 30 maart 2001
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk
besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedurere-
geling inzake geschillen over beslissingen betreffende
de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de
vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de beschikking van 30 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 2001 om 14.45 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. PELGRIMS, loco Mr. G. BOLA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster op 26 maart 2001 uit Angola te Zaventem is aangekomen, met een visum geldig voor Schengen, afgegeven door de Belgische ambassade te Luanda; dat de bestreden beslissing tot terugdrijving aanvoert dat zij geen documenten kan overleggen tot staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

Overwegende dat verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster een enig middel aanvoert afgeleid uit de schending van de artikelen 2, 3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en uit de miskenning van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de bestuurshandelingen, van het evenredigheids-, het voorzichtigheids- en het motiveeringsbeginsel;

Overwegende dat in het eerste onderdeel in essentie wordt betoogd dat verzoekster in het bezit is van een Schengen-visum, aangebracht door de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te Luanda en geldig tot 6 april 2001, dat het visum niet overeenkomstig artikel 3 van de wet van 15 december 1980 geannuleerd is en dat verzoekster derhalve van rechtswege tot het grondgebied toegelaten is;

Overwegende dat luidens artikel 2, eerste lid, 2°, van de voormelde wet van 15 december 1980 de vreemdeling die houder is van een geldig paspoort voorzien van een visum, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, toegelaten wordt het Rijk binnen te komen; dat volgens het eerste lid, 3°, van genoemd artikel de vreemdeling kan worden teruggedreven wanneer hij "geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van

het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden"; dat het tweede lid van artikel 3 bepaalt dat wanneer de vreemdeling die teruggedreven moet worden houder is van een geldig visum, het geval ter beslissing aan de minister of zijn gemachtigde wordt voorgelegd en dat, zo de toegang wordt geweigerd, het visum wordt geannuleerd en de vreemdeling teruggedreven;

Overwegende dat op het eerste gezicht uit het voorgaande niet kan worden afgeleid dat de annulering van het visum moet zijn tussengekomen op het moment dat de beslissing tot terugdrijving wordt getroffen, op straffe van onwettigheid van die beslissing; dat het besproken onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster in het tweede en het derde onderdeel betwist dat haar verblijf in België geen toeristisch doel zou hebben en doet gelden dat de motieven van de bestreden beslissing niet voldoende pertinent zijn;

Overwegende dat de verantwoording voor de bestreden beslissing gaat als volgt:

"artikel 3, eerste lid, 3/: kan geen documenten overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden. Betrokkene verklaart naar België te komen voor toeristische doeleinden. Is niet in het bezit van enig document waaruit een gepland toeristisch verblijf in België blijkt (reisplanning, reisroute, toeristische info, reisbrochures, hotelreservatie, ...). Na consultatie van haar visumaanvraag blijkt dat zij normaal gezien met een groep van in totaal 7 personen diende te reizen. De groep diende af te reizen op 07-03-2001, zouden hier aankopen verrichten (deegwaren, olie, kledij, auto's, ...) voor eigen gebruik. Uit haar verklaring is er geen enkel element aanwezig waaruit blijkt dat zij nu nog hetzelfde reisdoel heeft als bij haar visumaanvraag. Beschikt over een visum geldig tot 06-04-2001, zijn terugkeer is voorzien op 08-04-2001. Hierdoor wenst zij langer in het rijk te verblijven dan de wettelijk toegestane verblijfsduur."

Overwegende dat verzoekster de feitelijke juistheid van de aangehaalde motivering niet betwist; dat verzoekster, 17 jaar oud, pas op 26 maart 2001 is afgereisd, alleen met haar broer, 18 jaar oud; dat zij bij de grenscontrole aanvankelijk niet gewaagde van het verrichten van aankopen, noch ervan deed blijken over de vereiste gelden daarvoor te beschikken; dat de motivering in de gegeven omstandigheden niet foutief noch naast de kwestie lijkt; dat het tweede en het derde onderdeel niet ernstig zijn;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het geding, bepaald op zeven-duizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op dertig maart tweeduizendeen, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

J. LUST.